

Amabilis,
Benignus,
Compatiens,
Desiderabilis,
Expectabilis,
Fidus,
Gratiosus,
Humilis,
Iocundus,
Karitativus,
Liberalis,

Sanctus,
Mobilis,
Obtemperabilis,
Placabilis,
Quietus,
Recreativus,
Sincerus,
Tolerativus,
Verax,
Xp̄s iel^o dñs ⁊ rex me^o

Be via Superlativa: Sacti Augustini

Capitulum duodecimum.

Augustin^o pfundas hz vias meditadi: vt per creaturas. Dicit em̄: Interrogavi celū ⁊ terrā: Es ne tu deus meus? Et responderunt mihi: Non: sed ip̄e fecit nos. Dabet et alios modos. Unde in manuali suo inter cetera sic dicit ad dñm: Si totū mūdūz libri repleant: maiestatem tuā exprimere nō sufficiūt. Tu enī es quo meli^o excogitari nō pōt: Qui omnē creaturā sine labore gubernas. Nihil est qđ turbat ordinē ip̄erij tui. Hec via suplativa: q̄ in re est affectiva: ascribitur ei specialit^o: q̄a illo mō vtitur in suis orōnib^o et meditationib^o p̄ suplatiuos gradus alloq̄ndo dñm: O pater dulcissime: amantissime: benignissime: ⁊ sic in alijs. Itē in libro de vobis dñi: dicit: q̄ quicquid p̄fectōis et boni est in creaturā: hoc excellētissime est in creatore: q̄ ab illo fluit. Vñō sicut venator vidēs vestigiū fere: nō est p̄tētus eo: s̄ querit ferā: alias stult^o est venator: si solo vestigio ē

ptentus: qđ eū non possit satiare: Sic prudens p̄tē/
plator vidēs aliqđ bonum in creatura: debz cor suuz
elevator in creatorē. Verbi gratia: Videns pulchritu/
dinē sider: floz: arbor: rē. dicat intra se: Si illa tā de/
lectabilia sūt: O q̄tū delectabilis z desiderabilis est
creator talīū: Quia quicqđ ē p̄fectōis ī causato: hoc
excellēt⁹ ē in causa: z excellētissime: ī excellētissima
z vniuersalissima causa. Sic hō vidēs hoīez virtuo/
sū: caritatiū z piū rē. dicat intra se: Si riui⁹ iste est
ita laudabilis: q̄ta laude dign⁹ est fons z origo eius:
Et sic exaltet dominū p̄ excellētā in superlatiuo: di/
cēs sibi hāc tabulam: semp̄ p̄mittendo O: pro eleua/
tione. Et in fine: Deus pater z dñe: p̄ reuerētia: Sic
dicēdo per alphabetū:

Amantissime.
Benignissime.
Clementissime.
Dulcissime.
Excellentissime.
Fidelissime.
Gloriosissime.
Honoratissime.
Innocētissime.
Rarissime.
Largissime.

Divissime.
Nobilissime.
Omnipotētissime.
Preclarissime.
Quietissime.
Rectissime.
Sufficiētissime.
Lutissime.
Utilissime.
Xpianissime deus
pater et dñe.

De via oratiua Hugonis

Capitulum decimumtertium.

Dostq̄ in meditatioib⁹ exardescit ignis de/
uotionis: tūc assurgit in allocutionē dilecti:
per viā oratiuam. Et capio hic orationem: